

Så mit spørgsmål til hr. Brian Mikkelsen er, om ikke New Zealand er et godt eksempel på, at disse dynamiske effekter rent faktisk virker.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu skal jeg ikke blande mig i situationen i New Zealand, men jeg er sikker på, at der er nogle sociale omkostninger omkring det, som man måske også skulle tænke på. Men det, der bringer mig herop, er bare en bemærkning til hr. Brian Mikkelsen:

Hvis hr. Brian Mikkelsen sådan sætter sig hjem og tænker over, hvad han sagde, så tror jeg ikke, han ville kunne finde en eneste ædruelig økonom i hele verden, som ville være så frimodig at tage ordet Lafferkurven i sin mund. Det er noget af det, som virkelig er blevet kørt langt ned under gulvbrædderne, uanset at det i sin tid startede med at være på en serviet.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Den konservative ordfører fortalte os jo nogle succes historier om, at da man satte afgiften ned på cd'erne, så fik man et mersalg dér. Da man gjorde det med parfume, så fik man et mersalg dér. Derfor er det så relevant nu, hvor De Konservative anker over de høje afgifter på øl og vin, at spørge, om det er en målsætning for Det Konservative Folkeparti at øge salget af øl og vin.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Ja. Jo. Ja. Det kunne være, hvis det havde været billigere, at man så havde haft nogle flere penge til taxakørsel, hvad ved jeg.

Jeg vil godt sige til hr. Jacob Buksti, at det er klart, at når man har et højt skattetryk, så vil det alt andet lige give nogle incitamenter til, at man søger uden om det bestående skattetryk. Det er årsagen til, at vi sandsynligvis er det land i hele verden, uden at jeg kan dokumentere det, som har mest sort arbejde overhovedet – overhovedet.

Rockwool Fonden har lavet forskellige publikationer, der viser de her ting, og hvad er hovedårsagen til det meget sorte arbejde? Det er det høje skattetryk. Det sorte arbejde betyder, at vi nærmest går i moralsk fordærv, men også mister mange, mange penge i statskassen, fordi det bedre kan betale sig at lave det sort. Og det er selvfølgelig, fordi vi betaler to tredjedele af det, vi tjener, i skat og har en høj moms.

Hvis man kunne få det generelle skattetryk ned, ville der blive lavet mere hvidt arbejde herhjemme, og vi ville få et langt, langt bedre samfund uden undtagelse.

Jes Lunde (SF):

Man kan måske godt undre sig over, at et forslag om at forhøje afgiften på øl med knap 4 øre pr. flaske og 25 øre pr. flaske vin kan udløse et så stort opgør heroppe fra talerstolen, men o.k., det er da helt i orden.

Det er jo rigtigt nok i hvert fald, at vi principielt har forskellige udgangspunkter for, hvordan man skal finansiere et samfund. Nogle mener, at de kan gennemføre nogle besparelser, og vi synes ikke, det katalog, De Konservative har fremlagt, er spor interessant.

Hvis man endelig møder nogle spareforslag fra borgerlig side, er det jo i reglen nedskæringer for de mennesker, som har de dårligste levevilkår, og samtidig øser man penge ud til folk, som har så rigeligt i forvejen; man afskaffer formueskat osv. osv., så de principielt forskellige udgangspunkter er der da.

SF har støttet forslaget om at lave en ordning, der gør de studerendes transport til deres studiesteder billigere. Den ordning var en aftale, vi indgik med regeringen, og vi aftalte selvfølgelig samtidig, at vi også nok skulle lægge stemmer til at finansiere det, og det er det, vi gør nu.

Og vi står selvfølgelig ved vores aftale og støtter det lovforslag, der ligger her.

Kim Behnke (FP):

Det lovforslag, vi behandler nu, er et forslag, hvor man skal have betalt en regning. Og det er jo sympatisk, når de partier, som går ud og giver løfter om højere offentlige ydelser og højere statslige tilskud, så også er parat til selv at betale regningen for de ekstra goder, man har foræret væk.

På det tidspunkt, hvor man gik ud og lovede de studerende, at de kunne få billigere transport med offentlige transportmidler, var Fremskridtspartiet et af de få partier, der havde politisk mod til at gå ud og sige, at det ikke gik. Det var nemlig vores opfattelse, at det var at stikke de unge mennesker blå i øjnene, for det er præcis de samme unge mennesker, som i deres aktive arbejdsalder kommer til at være med til at afbetale den gigantiske statsgæld, vi har. Og derfor er tiden ikke inde til, at man forøger de offentlige udgifter.